

излизането на "Тютюн"; въпреки че вече беше автор на "Поручик Бенц" и "Осъдени души", преди "Тютюн" Д. Димов не беше още наложен като писател.

След обсъждането на "Тютюн" в Съюза на писателите Димов казваше пред нас в Клуба на журналистите, че във всяка критика има по нещо вярно и че той ще поправи произведението. По същото това време Фадеев беше упрекван от съветската критика, че в "Млада гвардия" липсва ръководната роля на партията – и той преработи романа, като включи няколко нови глави с герои комунисти /не само комсомолци/.

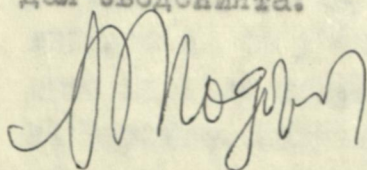
В сп. "Българо-съветска дружба" Д. Димов помести една статия за съветската литература преди 7-8 години, която е може би единственото нещо, написано от него на тази тема.

Аз и Ив. Мартинов сме кумове на Димов на женитбата му за Лена Левчева. Сватбената вечеря направихме у нас.

От чуждестранните писатели Д. Димов проявяваше интерес към Колдуел, Фолкнер, Хемингуей. Говореше много за Луис Бромфийлд, превеждан много в България преди Девети. Според мене сюжетът на "Тютюн" е взет от романа на Бромфийлд "Един съвременен /или – обикновен/ герой". Там се разказва за един младеж, който ~~дава~~ ^{става} посредством женитбата си за богата жена и следват трагедии, подобни на тия в "Тютюн". Този автор Димов изтъкваше много. "Романите му звънят" – казваше той. По онова време Бромфийлд беше модерен автор и имаше голяма популярност сред левите писатели, макар че сам никак не е ляв, нито пък е значителен талант. В романите му често се срещаше тригълникът жена, мъж и любовник.

В "Тютюн" се чувства силното влияние на френския роман. Димов четеше и обичаше големите американски и европейски писатели: Андре Моруа, Вики Баум, Пърл Бък, Синклер Луис.

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

